Η ΕΛΞΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

«Κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς,
πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν»
(Ἰωάν. 12,32)

Τήν ἡμέραν τῶν ἁγίων καί Ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνθυμούμεθα τόν προφητικόν λόγον Του, πού εἶπε, ὅτι *«Ἐγώ, ὅταν θά ὑψωθῶ ἀπό τήν γῆ, ὅλους τούς ἀνθρώπους θά τούς τραβήξω κοντά μου».*

Πράγματι, ὁ Ἐσταυρωμένος Ἰησοῦς Χριστός τράβηξε κοντά Του ὅλους τούς ἀνθρώπους. Πρώτους, ὅσους ποθοῦσαν νά δοῦν τόν ἀθεώρητον Θεόν, ὅσους εἶχαν πόθο καί ἔντονη ἐπιθυμία νά γνωρίσουν τόν ἀληθινό Θεό, τόν Δημιουργό τοῦ κόσμου, τόν Νομοθέτη, τόν Προνοητή καί Κυβερνήτη τοῦ σύμπαντος. Μετά εἵλκυσε τούς ἐραστές τῆς ἀλήθειας καί τῆς σοφίας. Ὁ λόγος Του αὐθεντικός καί ζωντανός μίλησε στό νοῦ καί στίς καρδιές τους.

Κοντά Του ἦλθαν κι ὅσοι ἦσαν ἐργάτες τῶν ἀρετῶν, ὅσοι μισοῦσαν καί ἀπεστρέφοντο τήν ἁμαρτία, τήν ἀδικία, τήν πονηρία, ὅσοι εἶχαν ἀγαθή καρδία. Ὁ Ἐσταυρωμένος εἵλκυσε ὅσους ἐφλογίζοντο ἀπό τόν θεῖο ἔρωτα, τούς ἁγιώτερους τῶν ἡρώων καί τούς ἡρωϊκώτερους τῶν ἁγίων. Στή σκιά τοῦ Σταυροῦ Του ἀγωνίσθηκαν οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως.

Ἀπό τήν δύναμί Του ἐνισχύοντο οἱ μεγάλοι ἀσκητές τῶν ἐρήμων, πού ἔγιναν πολίτες τῆς ἐρήμου γιά νά γίνουν οὐρανοπολίτες. Ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος συγκέντρωσε γύρω Του ὅλους τούς βαρυφορτωμένους αὐτῆς τῆς ζωῆς, τούς δυστυχισμένους, τούς κατατρεγμένους, τούς ἀδυνάτους, τούς πεινασμένους γιά νά τούς ἀνακουφίσει καί νά τούς ἐμπιστευθεῖ στήν φροντίδα καί τήν ἀγάπη τῶν μαθητῶν Του, δηλαδή σέ μᾶς. Ὁ Ἐσταυρωμένος ἔγινε τό στήριγμα τῶν πονεμένων, ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, τό λιμάνι τῶν πλεόντων, ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενούντων, ἡ παρηγορία τῶν κλαιόντων καί θλιβομένων. Γύρω ἀπό τόν Σταυρό συγκεντρώθηκαν ἄνδρες, γυναῖκες, νέοι, γέροι, σοφοί, βασιλεῖς, ἰδιῶτες, ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας, τάξεως, γλώσσης, φυλῆς, παντός ἀξιώματος καί ἐκ παντός ἔθνους καί γένους.

Ἀπό Αὐτόν ἐνεπνεύσθησαν τά μεγάλα πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητος πού ὑπηρέτησαν τήν τέχνη. Σ' Αὐτόν ἀφιερώθηκαν ἔμψυχα καί ἄψυχα. Γι' Αὐτόν δαπανήθηκαν ζωές καί ἁγιάσθηκαν ψυχές. Ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος ἐκέρδισε καί κατέκτησε τόν κόσμο, τόν ὁρατό καί ἀόρατο. Γι' αὐτό καί ἡ δύναμί Του εἶναι ἀκαταμάχητη καί ἀκατανίκητη.

Εἵλκυσε *πάντας*. Μᾶς τράβηξε κοντά Του ὄχι μέ βία, μέ καταναγκασμό, μέ τεχνάσματα κι ἀπάτες. Δέν μᾶς τράβηξε κοντά Του μέ τήν παντοδυναμία Του, ἀλλά μέ τήν ταπείνωσί Του, μέ τήν κένωσί Του, μέ τήν συγκατάβασί Του.

Μᾶς εἵλκυσε μέ τήν ἀγάπη Του. Εἶπε: *«Κανείς δέν ἔχει μεγαλύτερη ἀγάπη, ἀπό ἐκεῖνον πού θυσιάζει τή ζωή του γιά χάρη τῶν φίλων του»* (Ἰωάν. 15,13).

Μᾶς εἵλκυσε μέ τή θυσία Του. Εἶπε στή λεγομένη ἀρχιερατική προσευχή Του στόν ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα: *«Γιά χάρη τους ἀφιερώνω καί προσφέρω τόν ἑαυτό μου σ' Ἐσένα, ὥστε κι αὐτοί, μέ τή βοήθεια τῆς ἀληθείας, νά εἶναι ἀφιερωμένοι σ' Ἐσένα»* (Ἰωάν. 17,19).

Μᾶς εἵλκυσε μέ τήν μακροθυμία Του καί τήν ἀνεξικακία Του, ὅταν συγχώρησε τούς δημίους Του καί βασανιστές καί δολοφόνους Του λέγοντας ἀπό τό δυσθεώρητο ὕψος τοῦ σταυροῦ Του τό: *«Πατέρα συγχώρησέ τους, δέν ξέρουν τί*

κάνουν» (Λουκᾶ 23,32). Βρῆκε μιά δικαιολογία σοβαρή γιά νά τούς ἀμνηστεύσει.

Μᾶς εἵλκυσε μέ τήν ὑπομονή Του, μέ τήν καρτερία Του, μέ τήν ἀντοχή Του, ἀφοῦ δέν ἄνοιξε τό στόμα Του νά διαμαρτυρηθεῖ γιά ὅσα Τοῦ ἔκαναν. Ὅλα τά δέχθηκε ἀγόγγυστα, ἀδιαμαρτύρητα. Σάν νά ἦταν ἔνοχος. Κι ὅμως ἦταν δίκαιος, ἅγιος, ἀναμάρτητος.

Ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος εἶναι καί πηγή ἐμπνεύσεως καί πρόκλησι θαυμασμοῦ. Κυρίως ὅμως εἶναι ἀφορμή αὐτοκριτικῆς γιά μᾶς, πού θέλουμε νά εἴμαστε μαθητές Του. Ἐπισημαίνει ἐμφαντικά ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος: *«Σ' αὐτό σᾶς κάλεσε ὁ Θεός. Γιατί ὁ Χριστός πέθανε γιά σᾶς, ἀφήνοντάς σας τό ὑπόδειγμα γιά νά βαδίσετε στ' ἀχνάρια τά δικά του. Αὐτός ἁμαρτία δέν ἔκανε, καί δόλος στό στόμα του δέ βρέθηκε. Τίς λοιδορίες δέν τίς ἀνταπέδιδε, κι ὅταν ἔπασχε δέν ἀπειλοῦσε· ἐμπιστευόταν στό δίκαιο Κριτή. Αὐτός σήκωσε τίς ἁμαρτίες μας μέ τό ἴδιο του τό σῶμα στό σταυρό, γιά νά πεθάνουμε κι ἐμεῖς ὡς πρός τήν ἁμαρτία, καί νά ζήσουμε μέσα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μέ τίς πληγές τοῦ Χριστοῦ γιατρευτήκατε. Περιπλανιόσασταν σάν πρόβατα, μά τώρα γυρίσατε πίσω, στόν ποιμένα πού φροντίζει γιά σᾶς».* (Α' Πέτρου 2, 21-25).

Τελικά μᾶς εἵλκυσε ἐπειδή ἔκαμε τόν Σταυρό Του τόν αἰώνιο ἄμβωνα ἀπό τόν ὁποῖο διεκήρυξε ὅτι ἡ αὐτονομημένη καί ξεχωρισμένη ἀπό τό Θεό ζωή καταλήγει στόν θάνατο ἐνῷ ἡ θυσιασμένη στό Θεό ζωή ἐπαγγέλλεται τήν ἀνάστασι καί τήν ζωή.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www. eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Η ΘΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ